

47*

14 Μαρτίου 1541

[Ευγαλ(μ]ένη).

f.(i)r

+ Ἐνονοματι: Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. χφμα', μηνὶ Μαρτίω ιδ'. Εἰς τὸ Μέσα [Κάστρον τῆς] Ναξί(ας), εἰς τὸ παλάτι τοῦ μεγαλειωτάτου καὶ τιμιωτ(άτου) αὐθέντ(η) Τζίας κυρίω Γιανούλ(ι) Γοζανδίνου, παρόντα ἐκεῖ ὅμπροστὰ εἰς τὴν αὐθεντίαν του ὁ ἀνθρωπός του ὄνωματι Μανόλ(ης) ὁ Κοχλίος ἀπὸ τοὺς 5 Βόθροις λέγωντας ἔτζει ὁ ῥηθεὶς αὐθέντ(ης): Ἐστωντας καὶ αὐτὸς ὁ Μμανόλ(ης) νὰ εἴναι δουλευτῆς του καλλός καὶ μπιστεμ(ένος), θέλει νὰ τοῦ δῶσι τόπον καὶ πράματα ὁ διὰ να κάμει πᾶσαν του ἀνάπτασιν καὶ μπενεφίτζιον, ἡγουν μετοὶς μόδοις καὶ πάτοις, ὅποι φαίνουνται: "δῶ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένοι). Λοιπὸν τὸ περιβολόπουλ(ον), ὅποι ἔχει ἡ αὐθεντία του εἰς τοὺς Βόθροις εἰς τόπον λεγόμενον Μαβρω- 10 μάρι, ὅμπρὸς εἰς τὸν Τυρία, καθὼς εύρίσκεται μετὰ πασσῶν τῶν δικαιωμάτων αὐτοῦ, καὶ τὸ ἄλλον κωμάτην τὸ χωρχφάκι, ὅποι ἔχει ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀρχίζωντας η κωμφίνες του ἀπὸ τὴν φλέγαν, ὅποι εὐγένη τὸ νερὸν, νὰ πάγει τὴν στέρνα, νὰ γυρίσῃ τὸν ριάκα, ριάκα, νὰ εῦγει εἰς τὸν ἀπάνω πλάττανον τοῦ Χαλάρου, καὶ ἀποκεῖ νὰ πάρει τὴν βόλτα νὰ ἔλθει ὅπίσω τοῦ πύργου, ὅποι ἡτωναι τὸ 15 παλαιὸν ἀλώνι, ὅποι σκαύγουν τὸ χῶμάν τοῦ πύργ(ου), νὰ κοφινάρη καὶ νὰ σφαλήσῃ πάλ(η) εἰς τὴν πρώτην κωφίνα. Ἀπὸ τὴν σήμερον τοῦ τα παραδίδει ἡ ἀφεντία του, νὰ μπορὶ να τὸ περιβολιάσι ὁ ἀνωθ(εν) Μανόλ(ης), νὰ το κάμει περιβόλ(ην) τζερκουλάδω, νὰ κτίσῃ καὶ να τελιῶσι τὸν μπύργ(ον), ὅποι ἐκίνησε να κάμει, καὶ να κάμει μέσα πᾶσαν του ἀνάπτασιν κληρονομικὸς. Ξεκαθαρίζωντας ὁ δι αυτὰ τὰ ἀνωθ(εν) 20 περιβολώπουλ(α) νὰ εἴναι κρατιμ(ένος) ὁ ῥηθεὶς Μμανουὴλ καὶ οἱ διαδόχοι του, νὰ δίδουν καὶ νὰ πληρώνουν τοῦ ἀνωθεν αὐθέντ(η) καὶ τῶν κληρονόμων του ὁ δια τέλος καὶ εἰς ὄνομαν τέλου πᾶσα Σεπτεύριν σολ(δία) 24. Αὐτομοίως καὶ τὰ χωράφια τὰ ἀγρια, ὅποι ἔχει ἡ ἀφεντίκ του εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ἀρχίζωντας η κωμφίνες των ἀπὸ τὴν κάτω μερίαν, ὅποι τὸ λέσιν εἰς τὰ Τουμπία, ὄνωματι εἰς τὸ περι- 25 βόλ(ην) τῶν Μαγκανάρων, νὰ ἔλθει τὸν ριάκα τῆς ἀπάνω στέρνας καὶ ἀποκεῖ πάλλη νὰ πάγ(ει) τὸν ριάκα, ριάκα, νὰ εῦγει εἰς τὸν ἀπάνω πλάττανον τοῦ ριάκα, νὰ εῦγει ἀπάνω εἰς τὴν Λαγκάδα, εἰς τὴν Κάλιβον ἀποκάτω, νὰ πάγει τὰ Στεφα-

47¹ Ἡ λέξις αὕτη ἐγράφη μεταγενεστέρως. ² ἀ. (ὲ)δῶ

* Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Π. Ζερλέντου, Φεουδαλικὴ Πολιτεία ἐν τῇ νήσῳ Νάξῳ (Ἀθῆναι, 1925), 47-9. Ζερλέντης: ³ [Κάστρο] ⁴⁻⁶ τοὺς Βόθρους ⁷ τὰ π[αρόν] πράματα ⁸⁻⁹ μὲ τοὺς μόδους καὶ πάτους ¹⁰ φαίνονται ¹¹⁻¹⁰ περιβολόπουλο ¹⁰ τοὺς Βόθρους ¹⁵ ἀπεκεῖ ¹⁶ κονφιάρη ¹⁸ περιβόλι: ²¹ περιβολόπουλο ²¹ διάδοχοι ²² αὐθέντου ²³ σεπτέμβριν ²³ ὄνομα ²⁶ περιβόλι: ²⁷ πάλιν

νίκια, (καὶ) ἀποκεῖ νὰ πάρει τὴν βόλτα, νὰ ἔλθει κάτω τὸν ριάκα, νὰ κατέβει στὸν 30 πλάτανον τῆς θεμονίας, ἡγουν τῆς παλιομάνδρας, (καὶ) ἀποκεῖ νὰ ἔλθει νὰ κοφινάρῃ καὶ νὰ σφαλήσῃ εἰς τὴν πρώτην κωφίνα εἰς τὰ Τουμπία. Ἀπὸ τὴν σήμερον τὰ κονσενιάρι καὶ αὐτὰ ὁ ῥηθεὶς αὐθέντ(ης) τοῦ εἰρημένου Μανόλ(ι) καὶ τῶν διαδόχων του, μετὴν κοντετζίὸν ἐτούτη· νὰ εἴναι ὅμπληγάδος να τὰ γκλήση, νὰ τὰ σπαστρέψη, να τὰ περιβολιάσι γύρου τρηγύρου τζερκουλάδω, καὶ τότες νὰ τα καματεύει καλλὰ καὶ 35 ἀρεσκόμ(ενα), ώςτὰν πᾶσα καλλὸν νικοκύρι, νὰ τὰ σπέρνῃ μετὸν καιρόν τος, ἡγουν χειμονικὰ καὶ καλοκερινὰ, καὶ εἰς τὸ χειμονικῷ νὰ τὰ ποκώβγη ἢ αὐθεντία του, νὰ πέρνει τὴν ἐντρητίαν του συγοῦντω λα οζάντζα, ἡγου ἣν περπέτουω. (Καὶ) ὡσα χωράφια ἡθελ(εν) ἀφίνη ἀσπορα μέσα εἰς αὐτὸν τὸ περιβόλ(ην), να τὰ ποκώβγη καὶ αὐτὰ ἢ αὐθεντία του, ώςτὰν να θέλασιν εἴστε σπαρμ(ένα). Ἡ δὲ ἀπὸ τὸ καλοκερινὸν νὰ μὴν ἔχει να 40 κάμει ἢ ἀφεντία του κατὰ τὴν τάξη. (Καὶ) ὅτι μπατίκην τοῦ ετοκάριζε τοῦ Μανόλ(ι) νὰ πληρῶσι δι αὐτὰ, θέλει ἢ αὐθεντία του καὶ χαρίζη τοῦ τα. Πλην δὲ κατὰ συγγηρίαν νὰ μὴν ἡθελ(εν) τα περιβολιάσι ὁ Μανόλ(ης) αὐτὰ τὰ χωράφια (καὶ) νὰ μὴν ἡθελεν κάμειν ἔκείνον ὄλον, ὅπου τάσσι, νὰ μὴν ἔχει νὰ κάμει πλαία εἰς αὐτὰ ὄλ(α). Ἡ δὲ εἰς ἀλέως καὶ μπενεφιτζιάρι τα καὶ κάμει τα περιβόλαια, να τάχει ἣν περπέτουω, 45 αἰωνίως καὶ ἀκεραίως μετοὶς πάτοις (καὶ) ταῖς κοντετζίόνες ταῖς ἀνωθ(εν) γεγραμμ(έναις), πληρόνωντας πάντ(α) τὰ δικαιώματα ὄλ(α) τῶν ἀφεντάδων του (καὶ) τῶν ἀφεντότοπών του. Ἀλλὰ μᾶλλον πᾶσα καιρὸν, ὅποῦ τοὶς ἡθελ(εν) πυράξη τινὰς εἰς αὐτὰ τὰ ἀνωθεν πράματα καὶ εἰς τοὶς κόποις των, θέλωμ(εν) ἔμεῖς οἱ δωτῆραις τῶν πραγμάτων νὰ τοὶς μαντινίρωμ(εν) εἰς πᾶσα ἐναντίον (καὶ) νὰ ἔχουσ(ιν) πάντ(α) τὸ f.(ι) ν σκέπος μας καὶ τὴν βωήθειάν μας | [εἰς] ὡσα ντάνω (καὶ) ἡντερέσον, ὅποῦ τὸς ἡθελ(εν) ἀκαδέρει. (Καὶ) ἡ παροῦσσα τοὺς γραφῆ, θέλουσιν ὁ (καὶ) νὰ εἴναι πάντ(α) ισχυρὰ καὶ βευαία, αἰωνίως καὶ ἀκεραίως. Καὶ δια πίστωσιν παρακαλλοῦν (καὶ) ἀξιόπιστοις μάρτυροις, μισερ πρ Αντώνι Ντε Μαρί, σερ Φίλιπω Λορδά. —

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)οῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)οῦ ἡμῶν, ἀμὴν. ,αφμα'', μηνὶ Μαρτίω ιε'. Εἰς τὸ Ἑξώπουργ(ον) τοῦ μ(εγάλου) Ἡλιοῦ, εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ κύρ Νικολοῦ Δρομωκάτει, συμφωνίαν ὑπανδρίαν καὶ πρώτον σὴν ίκέσιον θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α)

47³⁶ καὶ³⁸ ἀ. τ' ἀποκώβγη⁴⁴ ἀ. τὰ ἔχει. 48³ ἀ. σηνικέσιον

³⁶ ἀπεκεῖ³⁷ παστρέψῃ³⁸ καματάγῃ³⁹ ἡγουν⁴⁰ αὐτὸν τὸ περιβόλι⁴¹ αὐθεντία⁴² τάξιν⁴³ ἡθελε⁴⁴ μὲ τοὺς πάτους⁴⁵ ὄλων⁴⁶ τοὺς ἡθελε⁴⁷ πράγματα⁴⁸ τοὺς κόπους⁴⁹ τοὺς μαντινίέρωμεν⁵⁰ . . . σὰν τάνω⁵⁰⁻⁵¹ ἡθελε⁵²⁻⁵³ ἀξιόπιστους μάρτυρας⁵³ πρα Αντώνιν⁵³ μισερ